

Der, hvor retspolitikken kan hjælpe på disse liv, er i kampen mod den organiserede kriminalitet, som styrer dette marked. Socialdemokratiet har dels stemt for nogle af regeringens forslag, dels selv fremsat flere forslag til en styrket indsats på det område. Men vi ønsker ikke, at de prostituerede skal jages af politiet og have det øgede pres i deres hverdag, og vi har altså svært ved at se, at et forbud kan håndhæves på anden måde end ved at finde kunderne hos de prostituerede.

Kl. 16.55

Vi kan jo ikke udpege de mænd, som er kunder, på gaden. Der er desværre for bred en skare af danske mænd til, at man sådan kan genkende dem. Nej, der er kun et sted at finde dem, og det er på de prostitueredes lagner. Derfor er det usandsynligt, at et forbud alene vil ramme kunderne; det vil også øge presset på kvindernes liv, de kvinder, vi alle ønsker at hjælpe. Jeg kunne faktisk godt være bekymret for, at et forbud ville føre til, at kvinderne får endnu mere brug for bagmænd, der kan organisere og beskytte mod myndighederne.

Det er selvfølgelig muligt, at et forbud kan være holdningsbearbejdende, men bliver det de prostituerede, som skal betale prisen i form af, at deres situation bliver endnu mere lyssky, endnu mere farlig og endnu sværere at nå med socialpolitiske initiativer, så er vi ikke med.

Vi frygter, at væresteder og opsøgende arbejde bliver vanskeligere at anvende i et kriminelt miljø, og erfaringerne fra Sverige dokumenterer vel også dybest set alene, at almindelige og pæne svenskere er blevet fri for at se på problemet. De prostituerede er væk fra gaden, men er de væk fra prostitution?

Jeg kan så godt være lidt forundret, når jeg lytter til debatten i dag og hører, at regeringen afviser kriminalisering med henvisning til en socialpolitisk indsats, når vi, der har deltaget i debatten på forskellige områder, ved, at det er den samme regering, som har afvist, når der er kommet forslag om en socialpolitisk indsats. Det være sig både de forslag, der er kommet fra Kristendemokraterne, og dem, vi selv har fremsat.

Jeg må indrømme, at forundringen bliver endnu større, når man klamrer sig til et halmstrå om, at man har behandlingsgaranti for misbrugere. De seneste tal, jeg sådan kan huske pr. hukkommelse, er faktisk fra PRO-Centret, som siger, at 7 pct. af prostituerede er dem, man kalder narkoludere. Jeg synes ikke, at det er kønt, for hvis man virkelig mener, at man skal gøre en so-

cialpolitisk indsats, så er det altså også vigtigt, at man gør det.

Socialdemokratiet afviser en kriminalisering af prostitutionskunder som løsning på et socialt problem, men vi har også fremsat egne forslag af socialpolitisk karakter, og vi har støttet Kristendemokraterne i de socialpolitiske tiltag, som man har fremsat.

Det andet punkt i forslaget handler om samtidig at forbyde danske mænd udsendt i statens tjeneste i udlandet at købe seksuelle ydelser. Som konsekvens af at vi ikke kan støtte at kriminalisere kunderne i Danmark, kan vi heller ikke kriminalisere kunder i udlandet. Det ville være ulogisk og usammenhængende. Samtidig må vi sige, at langt hovedparten af de lande, hvor danskere er i statens tjeneste, jo heller ikke har kriminaliseret prostitutionskunder.

Betyder det så bare, at man kan skabe sig toset og te sig, som man vil, når man er i statens tjeneste? Nej, det betyder det ikke. Når man er ude på vegne af dig og mig i statens tjeneste, er man ikke alene ansvarlig over for sig selv, men også over for os andre, uanset hvornår og om man er i grøn uniform, har slips på eller jeans på. Det handler ganske enkelt om værdighed.

For soldaternes vedkommende er der den ekstra bemærkning at gøre, at vi faktisk har hørt fra forskellige folk, som arbejder i nogle af de her områder, at man kan have sine tvivl om, hvorvidt noget af prostitutionsmiljøet ikke netop er opstået på baggrund af, at der er soldater udstationeret. Det ville jo være helt forrykt og bør altså føre til, at regeringen, som jeg også hørte forsvarsministeren sige det, også i NATO-regi presser på, så man får taget problemstillingen op.

Forsvarsministeren har udsendt et adfærdskodeks. Under udvalgsarbejdet må vi finde ud af, om det er hr. Ulrik Kragh eller jeg selv, der læser korrekt. Der frarådes klart besøg hos prostituerede, også selv om det ifølge lovgivningen i det land er tilladt. Det kan altså være en ordre, og hvis man ikke følger den ordre, har det vel nogle konsekvenser.

Vi så gerne, at et lignende kodeks blev lavet for statens øvrige udsendte. Der er altså tale om værdig optræden med øje for de forfærdelige forhold, kvinder lever under, og den undertrykkende struktur, man derved kan være med til at opretholde.

Vi kan ikke støtte de to beslutningsforslag, som vi behandler, sådan som de foreligger, men vi er altså enige i den del af Kristendemokrater-